

Ngày 2/9 có lẽ là ngày lý tưởng để suy nghĩ về tiêu đề Độc lập – Tự do – Hạnh phúc dưới hàng chữ Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam.

Hãy nói về Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam. Tên nước được đặt sau cùng. Tên của chủ nghĩa được đặt đầu. Nên nhớ rằng trước kia, Chủ tịch Hồ Chí Minh đặt tên nước là Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa. Việt Nam được đặt đầu, Dân Chủ và Cộng Hòa được đặt sau. Dân tộc trên hết và vĩnh viễn, thế chế chính trị chế là thứ nhì. Tuy thế mà sau này Đảng Cộng Sản Việt Nam sáng tác ra quốc danh đặt Việt Nam sau chủ thuyết chính trị! Quốc danh hiện nay là một cách xem thường dân tộc. Người ta chỉ xem Việt Nam như một công cụ để dân tộc trong đất cộng đồng có tên là Xã Hội Chủ Nghĩa. Thế nhưng chúng ta biết rằng cái đất được đó không còn nữa. Quê hương của Xã Hội Chủ Nghĩa đã đập nát tượng tượng Lenin và tên đất Stalin. Nước ta ngày nay thực tế là một nước tự do. Một loại tự do bán. Tự do bán đã mất. Đã mất với người dân. Như thế, ngay từ tên nước đã là một sự dối trá. Dối trá vì không đúng với thực tế và cũng chẳng phù hợp với lý tưởng. Thế thì trong giới lãnh đạo có mấy ai còn tin vào Chủ nghĩa Xã hội?

Độc lập. Đó là một lý tưởng không thể nào có được. Không có một nước nào có thể tồn tại được độc lập như một quốc gia. Trên thế giới, các nước phải liên minh với nhau và tương trợ lẫn nhau. Làm gì có chuyện hoàn toàn độc lập. Trong thời Pháp thuộc, chúng ta mong ước được thoát khỏi gông cùm của bọn thực dân và chiêu bài dành độc lập cho. Vô số người đã ném xương cho lý tưởng cao cả đó. Đánh đuổi thực dân Pháp xong, một nước được đặt vào quỹ đạo của khối cộng sản, được đặt đầu là Tàu cộng và Liên bang Xô Viết. Có thể nói trên mặt mặt Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa là thu nhập vào hai nước cộng sản đàn anh đó. Miền Nam, Việt Nam Cộng Hòa rơi vào quỹ đạo của Mỹ và thế giới tự do. Kinh tế và chính trị của VNCH cũng là thu nhập vào Mỹ. Sau 1975, những người leo lên nắm quyền lúc thì theo Liên Xô, lúc thì đưa vào Tàu cộng. Đến nay, chúng ta đã thấy rõ những người lãnh đạo quy tụ tâm đầu kết nối vào quỹ đạo của Tàu cộng, nếu không muốn nói thì họ đi vào kiển động nước ta trở thành Bắc thuộc thêm một lần nữa. Nói tóm lại, suốt trăm năm qua, nước ta không có được độc lập.

Tự do. Người Việt Nam chưa bao giờ hạnh phúc tự do. Quyển làm người của người Việt Nam chưa bao giờ được tôn trọng. Người dân không có quyền tiếp cận thông tin đa chiều. Người dân không có quyền phát biểu và chính trị. Người dân không có quyền lập hội hoặc đoàn thể dân sự. Bất cứ ai có ý kiến khác Đảng đều bị quy chụp là “phản động” và bị bắt tù, thậm chí có thể bị giết chết. Không bị bắt tù hay bị giết, thì cũng bị công an theo dõi, sách nhiễu và khống chế. Thế đó qua những tâm sự của các nhân sĩ Hà Nội đi biểu tình chống Tàu cộng thì biết công an sách nhiễu và khống chế như thế nào. Công an đã biến thành một bộ máy không phải bảo vệ người dân mà là hại dân. Xã hội hiện nay là xã hội công an trị và Đảng trị. Công an trị theo mô hình Stasi của Đông Đức ngày xưa. Hành động khống chế và sách nhiễu của công an còn thua cả hành động của quân phát xít Đức ngày xưa.

Thị Pháp thuộc người dân còn có tự do hơn thời Đảng CSVN cai trị. Thị VNCH của ông Ngô Đình Diệm và Nguyễn Văn Thiệu người dân còn có cuộc sống chính trị thoải mái hơn thời Đảng CSVN cai trị. Đó là sự thật. Trước 1975, sinh viên học sinh có quyền xuống đường biểu tình chống chế độ, chống M. Trước 1975, người dân có quyền lập đoàn thể dân sự. Trước 1975, cán bộ của Đảng CSVN hoạt động bất bưng ra tòa có luật sư bào chữa nghiêm minh. Tất cả những quy định đó đã bị cướp đoạt ngay sau ngày “giải phóng”. Bây giờ có lẽ những người dân những người viết bài này nhìn lại “chợ thịt Thủ Đức” mình từng chống lại và thấy ... nuối tiếc. Nói cho công bằng, bên thực dân Pháp, bên “thực dân M”, bên Diệm Thiệu còn tự do với người dân hơn là Đảng CSVN. Pháp, M, Diệm, Thiệu còn đi xa với người cộng sản đảng hoàng hơn là Đảng CSVN đi xa với đảng viên của họ.

Hạnh phúc. Người Việt Nam không có hạnh phúc. Làm sao hạnh phúc khi trở về quê hương hành khất nghèo và bất công xã hội tràn lan. Người ta cướp nhau bằng súng, dao găm, mã tấu. Ngay cả những người có nhiệm vụ bảo vệ an ninh công cộng đã trở thành những kẻ đánh người, giết người và giết a thanh thiên bạch nhật. Người dân không còn tin nổi không muốn nói là ghét những kẻ kiêu binh chế còn biết “còn Đảng còn mình”. Làm sao hạnh phúc khi đi đến bất cứ cơ quan Nhà nước nào cũng phải hối lộ, bôi trơn? Hối lộ và bôi trơn cán bộ đã trở thành một thói quen trong cuộc sống của người dân. Cán bộ thói quen ăn tiền của dân thì có thể tìm hiểu được, nhưng ngay cả giới có học như bác sĩ, thầy cô giáo, giáo sư đi học mà cũng ăn tiền thì đó là suy đồi đi đến đê huy. Nếu không may mắc bệnh vào bệnh viện thì thế nào cũng bị bác sĩ hoặc nhân viên bệnh viện tống tiền. Làm sao hạnh phúc khi công lý là một cái gì xa xôi với người dân. Một cái tát tay vào mặt viên công an chế biết còn Đảng còn mình lãnh 9 tháng tù, ăn thêm 3 con gà lãnh cái án 20 năm tù giam, trong khi công an gầy gò và giết người thì ... vô tội. Không, chưa bao giờ người dân có hạnh phúc dưới sự cai trị của Đảng CSVN.

Nói thế cũng không hẳn đúng, bởi trong thực tế vẫn có một nhóm người hoàn toàn tự do và hạnh phúc. Họ là những đảng viên của Đảng CSVN. Họ là những người giàu nhất hiện nay, sở hữu những căn nhà to đẹp, đất tiền nhiều, sang trọng nhất. Họ là những người ăn trên ngồi chốc. Họ nắm quyền điểu hành đất nước và xem đất nước này như là tài sản riêng của họ. Họ là những người đứng trên pháp luật. Họ có tất cả, tất cả do nên hạnh phúc. Họ là những người thực dân kiểu mới.

Có thể nói rằng chưa bao giờ người dân khôn khéo hơn hiện nay. Khôn khéo vì đất nước bị lệ thuộc vào Tàu cộng, vì không có tự do, quyền làm người bị chà đạp, và vì hoàn toàn không có hạnh phúc. Khôn khéo vì thấy mình là nạn nhân của những người thực dân kiểu mới. Cha ông

Độc lập – Tự do – Hạnh phúc

Tên Gi: blog basam

Th: Bảy, 03 Tháng 9 Năm 2011 05:22

chúng ta đánh Tây và đuổi M Ng y đ góp ph n t o nên m t th ch th c dân ki u m i. Đi u
đau lòng là chính ng i Vi t nhân danh Xã H i Ch Nghĩa, Đ c l p. T do. H nh phúc đ c p
đi t do và h nh phúc c a ng i Vi t.